

Eiropas Reģionu komitejas atzinums “ESF vidusposma novērtēšana, gatavojot priekšlikumu laikposmam pēc 2020. gada”

(2018/C 247/03)

Ziņotāja: *Catuscia Marini* (IT/PSE), Umbrijas reģiona priekšsēdētāja

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

EIROPAS REĢIONU KOMITEJA

Kohēzijas politika

1. vērš uzmanību uz reģionālās kohēzijas politikas kā Eiropas Savienības pamatpolitikas nozīmi, jo tā ir vērsta uz Eiropas Savienības līgumos noteikto ES mērķu īstenošanu, kurā ir iesaistīti visi pārvaldības līmeņi, palielināta to atbildība un ņemtas vērā teritoriālās īpatnības;
2. uzsver, ka kohēzijas politika ir viena no visvairāk uzraudzītajām un vērtētajām Eiropas politikas jomām, par ko liecina daudzie veiktie ietekmes novērtējumi, kā arī rezultāti, kas iekļauti kohēzijas ziņojumos, kurus regulāri sagatavo Eiropas Komisija un kas tiek apspriesti vairākos forumos;
3. vērš uzmanību uz to, ka šī politika ir visaptveroša, tāpēc Eiropas iedzīvotāji to plaši pazīst; tādējādi tas palīdz iedzīvotājiem veidot pozitīvu priekšstatu par Eiropu vēstures laikposmā, kad Eiropas Savienībai steidzami nepieciešams uzlabot savu tēlu;
4. par svarīgu uzskata jaunu, juridiski saistošu vienotu stratēģisko satvaru, kas attiektos uz visām ES politikas jomām un saglabātu tādus pastāvošos vairākfundu teritoriālās attīstības instrumentus kā sabiedrības virzīta vietējā attīstība (SVVA) un integrēti teritoriālie ieguldījumi (ITI); uzskata arī, ka būtiska ir stabila Kopīgo noteikumu regula, kura attiektos uz visiem ESI fondiem, lai nodrošinātu nepieciešamo sinerģiju starp politikas pasākumiem, ar kuriem īsteno savstarpēji papildinošus mērķus;
5. atsaucas uz savu neseno atzinumu par kohēzijas politikas nākotni ⁽¹⁾ (pieņemts 2018. gada maijā) un uz atzinumu par vienkāršošanu ⁽²⁾ (pieņemts 2018. gada februārī), kuros izklāstītas galvenās pamatnostādnes turpmākai šīs politikas uzlabošanai, jo īpaši attiecībā uz izlēmīgāku virzību uz rezultātiem un lielāku vienkāršošanu;
6. tomēr apzinās, ka kohēzijas politikas rezultāti un ietekme ir atspoguļoti nepietiekami un tas, neļaujot šo politiku pienācīgi popularizēt, dažkārt negatīvi ietekmē sabiedrības attieksmi pret struktūrfondiem;
7. tāpēc aicina izstrādāt efektīvāku un iekļaujošāku komunikācijas rīku, kas būtu spējīgs radīt pozitīvu un ieinteresējošu vēstījumu par fondu izmantošanu;

Eiropas Sociālā fonda nozīme

8. atgādina, ka Eiropas Sociālais fonds (ESF) bija pirmais ES finanšu instruments, ko izveidoja ar Romas līgumu (1957), un tas vēl aizvien ir galvenais Eiropas Savienības instruments, kas ir tieši vērsts uz iedzīvotājiem, risinot nodarbinātības, sociālās iekļaušanas un izglītības politikas jautājumus, un tam ir svarīga loma publiskās administrācijas un tiesu sistēmas reformēšanā. Tāds būdams, ESF sekmē pilnīgu nodarbinātību, cenšas uzlabot darba produktivitāti un vienlīdzīgas iespējas, sekmē sociālo iekļaušanu, mazina atšķirības nodarbinātības rādītājos gan starp Eiropas reģioniem, gan pašos reģionos, gan starp dažādām pilsētām un lauku teritorijām;

⁽¹⁾ COR 1814/2016.

⁽²⁾ COR 4842/2017.

9. norāda uz ESF finansēto programmu īstenošanas pozitīvo ietekmi: tiek lēsts, ka, izmantojot ESF atbalstu, laikposmā no 2007. līdz 2014. gadam 9,4 miljoni Eiropas iedzīvotāju atrada darbu un 8,7 miljoni – ieguva profesionālo kvalifikāciju ⁽³⁾;

10. ir sarūgtināta par to, ka daudzas dalībvalstis ir samazinājušas līdzfinansējumu ESF pasākumiem – bieži vien arī budžeta konsolidācijas politikas dēļ – un tādēļ mudina dalībvalstis nodrošināt pietiekamu valsts līdzfinansējumu;

11. tomēr uzsver iepriekšējā plānošanas perioda pēdējos gados īpaši izteikto ESF kā “automātiskā stabilizētāja” nozīmi Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna pasākumu atbalstīšanā ekonomiskās krīzes laikā, kad tas, pateicoties ES līdzfinansējuma likmju pieaugumam un izmaiņām priekšfinansējuma noteikumos, izrādījās pietiekamu elastīgs, lai saglabātu sociālos ieguldījumus reģionos, kuri cieš no asimetriskiem ekonomikas satricinājumiem, kā arī reaģētu uz izaicinājumiem un atbalstītu visneaizsargātākās un visvairāk apdraudētās grupas;

12. aicina izveidot ciešāku saikni starp sociāli atstumtu cilvēku īpatsvaru un resursu sadali; uzsver, ka fonda izmantošanā piemērojot teritoriāli specializētāku un uz vietējo līmeni spēcīgāk balstītu pieeju, varētu palielināt sniegtā atbalsta efektivitāti un rezultativitāti;

13. turklāt uzskata, ka, ņemot vērā publisko ieguldījumu kopējo īpatsvaru sociālajā politikā, ESF loma kļūst vēl būtiskāka, jo tiek lēsts, ka Eiropas Savienībā ik gadu trūkst ieguldījumu sociālajā infrastruktūrā vismaz 100–150 miljardu EUR apmērā, un kopumā no 2018. līdz 2030. gadam pietrūks 1,5 triljonu EUR. Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (ESIF) šo iztrūkumu kompensē tikai ļoti ierobežoti, jo patlaban tikai 4 % no apstiprinātā finansējuma atbalsta sociālās infrastruktūras projektus; uzsver, ka jāpanāk līdzsvars un jāizvairās no dublēšanās starp plānotajiem ieguldījumiem sociālajā kapitālā, ko līdzfinansē no ESF, un ieguldījumiem sociālajā kapitālā, prasmju attīstīšanā un cilvēkkapitālā no iespējamā jaunā *InvestEU* fonda;

14. atzinīgi vērtē 2014.–2020. gadā īstenotos pasākumus, ar kuriem stiprina ESF lomu gan aktīvas nodarbinātības politikas, gan sociālās integrācijas jomā, piemēram, ESF garantētas minimālās kvotas ieviešanu, specifisku atbalstu Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai (JNI) un koncentrēšanos uz rezultātiem un efektivitāti;

15. uzsver pašreizējā plānošanas periodā līdz šim panāktos pozitīvos rezultātus, kas izklāstīti 2017. gada stratēģiskajā ziņojumā: pasākumus, kas atvieglo piekļuvi darba tirgum, izmantojuši 4,2 miljoni bezdarbnieku un 2,1 miljoni neaktīvo personu; 14,6 miljardi EUR ieguldījumu izglītībā un apmācībā; 700 000 cilvēku uzlabojuši savas prasmes; 634 000 cilvēkiem ar invaliditāti palīdzēts atrast darbu;

16. norāda uz ESF augsto Eiropas pievienoto vērtību iepriekšējos un pašreizējā plānošanas periodā, jo ESF intervences pasākumiem daudzās dalībvalstīs un reģionos bija reāla un kvantificējama ietekme tādu problēmu risināšanā kā, piemēram, augsts bezdarba līmenis, demogrāfiskā lejupslīde un nabadzība, kas stratēģijā “Eiropa 2020” noteiktas par Eiropas prioritātēm;

17. norāda, ka ir svarīgi ievērojamu daļu resursu atvēlēt vietējā un reģionālā līmeņa publiskās pārvaldes stiprināšanai un spēju veidošanai, lai atbalstītu tajās strukturālo reformu īstenošanu, ievērojot arī katras dalībvalsts reformu plānu;

18. tomēr pauž bažas par kavēšanos to pasākumu īstenošanā, kuru mērķis ir veicināt nomaļo un lauku rajonu integrāciju, un aicina lielāku uzmanību pievērst sociālās iekļaušanas veicināšanai nelabvēlīgākos pilsētu un lauku rajonos, jo īpaši jauniešu ekonomiskajai un sociālajai integrācijai;

⁽³⁾ Komisijas dienestu darba dokuments “Ex post novērtējums par ESF 2007.–2013. gada programmām” (SWD(2016) 452 final).

Sociālā dimensija ES politikas jomās

19. uzskata, ka Eiropas sociālo tiesību pilārs ir svarīgs, lai sekmētu ES ekonomisko un sociālo attīstību, cīnītos pret diskrimināciju un sociālo atstumtību, palīdzētu iedzīvotājiem pielāgoties darba tirgus prasībām, dotu viņiem iespējas izmantot digitālās revolūcijas sniegtās iespējas un aizsargātu viņus no pieaugošajiem draudiem un nenoteiktības Savienībā un ārpus tās robežām;

20. attiecībā uz pierobežas reģioniem atkārtoti uzsver, ka ir jāveicina darba ņēmēju reāla mobilitāte pāri robežām, likvidējot darba likumdošanas un sociālās drošības radītos šķēršļus (atceļot nodokļu šķēršļus, eksportējot bezdarbnieku pabalstus un pārvedot pensijas tiesības). Tāpat atkārtoti norāda, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām var būt arī nozīmīga loma konsultējot personas, kas regulāri šķērso robežu un izmanto EURES pakalpojumus vai esošās pārrobežu struktūras ⁽⁴⁾;

21. tādēļ uzsver īpašo nozīmi, kas ir Eiropas sociālo tiesību pilāram, kurā sociālā dimensija tiek izvirzīta Eiropas programmas centrā; šajā saistībā uzsver nepieciešamību koordinēt stratēģijas un mērķus starp sociālo tiesību pilāru un ESF ⁽⁵⁾ un aicina nodrošināt, ka no pilārā paredzētajiem 20 galvenajiem principiem tie principi, kuri ir atbilstoši, tiktu atspoguļoti ESF atbalstītās programmās;

22. iesaka sociālā pilāra principus ESF plānošanas ietvaros īstenot, pienācīgi ņemot vērā nepieciešamību izstrādāt integrētus pasākumus, kuros atspoguļotas vietējo un reģionālo pašvaldību norādītās teritoriālās īpatnības un vidējā termiņa tendences ES darba tirgū, kā arī nodarbinātības perspektīvas Eiropas Savienībā;

23. uzsver, ka sociālais pilārs un kohēzijas politika dažās jomās ir savstarpēji cieši saistīti, jo, pateicoties unikālajam daudzlīmeņu pārvaldības modelim, kohēzijas politika var apvienot "Eiropas formāta" projektu īstenošanu ar katrai dalībvalstij tipisko "sociālo nolīgumu" ievērošanu;

24. uzskata, ka debates par sociālo pilāru ir jāpapildina ar Eiropas līmenī veiktu sākotnējo novērtējumu par 9. tematiskā mērķa (Sociālā iekļaušana un nabadzības apkarošana) īstenošanas procesu un rezultātiem; minētais novērtējums jāinterpretē dažādās dalībvalstīs pastāvošo labklājības modeļu kontekstā, kā arī ņemot vērā tajās notiekošās krīzes un pārmaiņas, jo bez atsaucēm uz reālo situāciju būtu grūti saprast minētā mērķa ieguldījumu šajā pilārā;

25. brīdina par iespējamu dublēšanos starp turpmāko Strukturālo reformu programmu un iespējamajām strukturālo reformu jomām, kuras atbalstīs no Eiropas strukturālo un investīciju fondu līdzekļiem, izmantojot tematisko koncentrāciju, kas šobrīd balstīta uz stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem un vēlāk – uz tās pēcteci. Tāpēc Komiteja aicina noteikt strukturālo reformu darbības jomas, kuras var pretendēt uz ES atbalstu, pamatojoties uz kompetencēm un ES pievienoto vērtību, kā arī skaidri nošķirt atbalstu, kas pieejams kohēzijas politikas ietvaros (175. pants), un atbalstu, kas pieejams, pamatojoties uz administratīvo sadarbību (197. pants);

Ieteikumi laikposmam pēc 2020. gada

26. aicina nākamās daudzgadu finanšu shēmas (DFS) priekšlikuma izstrādes procesu sākt laikus, lai varētu pienācīgi iesaistīt iedzīvotājus un galvenās ieinteresētās personas, tādējādi izvairoties no laikietilpīgas noteikumu un pamatnostādņu pieņemšanas, kas aizkavēja pašreizējā plānošana perioda sākšanu;

27. pamatojoties uz RK pētījumu "Pašreizējais stāvoklis un nākotnes perspektīvas saistībā ar Eiropas Sociālo fondu: sociālās kohēzijas veicināšana Eiropas pilsētās un reģionos", atgādina par pieaugošo lomu, kas ESF jāpilda turpmākajos gados, un it īpaši norāda uz izaicinājumiem, ko rada ilgtermiņa bezdarbs, jauniešu integrācija darba tirgū, iedzīvotāju novecošana un iekšējo, nomaļo un pierobežas apgabalu marginalizācija, iedzīvotāju skaita samazināšanās lauku teritorijās, migrācijas radītās demogrāfiskās pārmaiņas, migrantu un bēgļu integrācija, sociālās atstumtības apkarošana pilsētu teritorijās, konkrētu prasmju trūkums un vispārējās, profesionālās un augstākās izglītības pielāgošana tehnoloģiju attīstībai, cīņa pret nelabvēlīgā situācijā esošo grupu sociālo atstumtību, atbalsts izglītībai (no pirmsskolas iestādēm līdz senioru

⁽⁴⁾ COR 1319/2014.

⁽⁵⁾ COR-03141/2017.

tālākizglītošanai) un atbalsts pieaugušajiem ar zemu zināšanu un prasmju līmeni, kā arī izglītības standartu pielāgošana ES darba tirgus vajadzībām;

28. uzskata, ka jānodrošina papildināmība starp Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (EGF) un ESF kā Eiropas strukturālo un investīciju fondu (ESI fondu) daļu, jo EGF ir mehānisms, kas sniedz īstermiņa atbalstu, savukārt ilgtermiņa pasākumus atbalsta ESI fondi, kas var tikt īstenoti kā turpinājums EGF atbalsta jomās;

29. uzsver šobrīd notiekošās digitālās revolūcijas līdz šim nepieredzēto mērogu un tās radītās tagadējās, bet vēl jo vairāk nākotnē sagaidāmās krasās pārmaiņas darba tirgū; norāda uz izaicinājumiem, ko šī parādība rada izglītības un apmācības sistēmām saistībā ar to pielāgošanu jaunajām pieprasītajām prasmēm un ar visiem iedzīvotājiem piedāvāto mācību iespēju palielināšanu katrā izglītības līmenī – gan vispārējās, gan profesionālās izglītības līmenī, kā arī augstākās izglītības un apmācības līmenī;

30. ierosina turpmāk ESF ietvaros noteikt pamatpasākumu kopumu, lai nelabvēlīgā situācijā esošiem jauniešiem nodrošinātu piekļuvi izglītības līmeņa obligātajam minimumam un piedāvātu viņiem nepieciešamās iespējas adekvāta prasmju līmeņa sasniegšanai;

31. uzskata, ka ļoti svarīgi ir nodrošināt vajadzīgo elastību, kas ESF programmu plānošanu ļautu pielāgot jauniem izaicinājumiem, kuri varētu rasties;

32. atkārtoti atgādina par nepieciešamību atbalstīt šādu digitālo revolūciju, veicinot integrāciju starp ieguldījumiem digitālajā jomā, no vienas puses, un pasākumiem personām, tostarp tām, kas darbojas publiskās vietējās un reģionālajās struktūrās, no otras puses;

33. šajā sakarā uzskata: lai sekmīgi risinātu problēmas, ko rada nepieciešamība pielāgoties tehnoloģiju pārmaiņām un globalizācijai, integrētā veidā jāpiemēro dažādi Eiropā spēkā esošie veicināšanas un atbalsta instrumenti, kuri jāizmanto savstarpējā sinerģijā, īstenojot attiecīgajās lietpratīgas specializācijas stratēģijās noteiktos mērķus;

34. ir pārliecināta: lai šīs problēmas atbilstīgi risinātu, ESF arī turpmāk vajadzētu būt ESI fondu neatņemamai daļai un reģionālās kohēzijas politikas būtiskam komponentam, tādējādi izmantojot katru iespējamo sinerģiju, kas rodas no integrācijas ar pasākumiem, kas tiek finansēti no citiem struktūrfondu un no lauku attīstības fondu; jānodrošina efektīva ESF mijiedarbība ar citiem struktūrfondu, jo īpaši Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF), lai ar kopīgiem struktūrfondu pasākumiem panāktu integrētu reģionālo politiku;

35. turklāt ir pārliecināta, ka jāsauglabā iespēja Eiropas Sociālajam fondam joprojām būt dalītas pārvaldības fondam; tāpēc stingri noraida jebkādas priekšlikumus, kas paredz ESF piesaistīt Eiropas Komisijas tiešas pārvaldības modelim; noraida arī jebkādu centralizācijas iespēju, par ko atbildību nestu vienīgi dalībvalstis, ja vien tas noteikti neizriet no dalībvalsts institucionālās kārtības;

36. uzskata, ka ESF īstenošanā svarīgs panākumu faktors ir augšupējā pieeja, kas ļauj pasākumus labāk pielāgot saņēmēju vajadzībām, izmantojot partnerību starp ES iestādēm, dalībvalstīm, reģionālajām un vietējām pašvaldībām, kā arī teritorijas ekonomikas un sociālās jomas dalībniekiem;

37. aicina vietējā un reģionālā līmenī ieviest īpašus mehānismus ESF un pārējo ESI fondu un instrumentu koordinācijai. Minētajiem mehānismiem būtu jānodrošina papildināmība darbības līmenī, tostarp iespējas vienai darbībai saņemt atbalstu no vairākiem finansējuma avotiem;

38. atbalsta ierosinājumu Eiropas Sociālajā fondā integrēt citus fondus, kas darbojas sociālajā un nodarbinātības politikas jomā (ESF+ vai "jumta" fonds), ar nosacījumu, ka šāda darbības rezultātā rodas acīmredzama sinerģija un ka arī uz šiem fondu tiktu attiecināts dalītas pārvaldības modelis. Šī sinerģija īpaši nepārprotami izpaustos integrācijā ar Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu (AMIF), kas darbojas dalītas pārvaldības sistēmā;

39. norāda, ka Eiropas Sociālajam fondam arī turpmāk būs svarīga loma reģionālajā un vietējā līmenī, lai varētu risināt tādas problēmas kā priekšlaicīga mācību pārtraukšana un pāreja no izglītības un apmācības uz nodarbinātību un lai uzlabotu izglītības sistēmas spēju risināt šīs problēmas;
40. norāda, ka ar ESF reģionālu pielāgošanu varētu nodrošināt dažādos reģionos uzņēmumiem vajadzīgo prasmju pieejamību, proti, īstenojot piemērotus apmācības pasākumus un veidojot darba meklētāju un darba devēju saikni. ESF ir nozīmīgs saistībā ar reģionālā līmenī īstenotiem piemērotu prasmju nodrošināšanas pasākumiem un pielāgošanās nodrošināšanu dažās nozarēs, kas, piemēram, saskaras ar lielām digitalizācijas radītām problēmām;
41. vienlaikus pauž bažas, ka “jumta” ESF izveide varētu novest pie vispārējas to līdzekļu samazināšanas, kas paredzēti nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai, un vājināt vietējo un reģionālo pašvaldību lomu šo fondu plānošanā un pārvaldībā;
42. piekrist, ka daudzgadu finanšu shēmā ir vajadzīga ESF lielāka atpazīstamība, un uzskata, ka kohēzijas politikas sadaļā būtu lietderīgi iekļaut arī apakšvirsrakstus par ekonomisko, teritoriālo un sociālo kohēziju; vēlas, lai DFS struktūra kopumā būtu pārredzamāka, kas ļautu Eiropas iedzīvotājiem labāk pamanīt Eiropas Savienības prioritātes;
43. pauž nožēlu par to, ka nesenajā Eiropas Komisijas paziņojumā “Jauna un moderna Eiropas Savienības daudzgadu finanšu shēma, kura efektīvi īsteno tās prioritātes pēc 2020. gada”⁽⁶⁾ nav iekļauta informācija par to, kā nākamajā DFS vajadzētu risināt sociālās problēmas Eiropas Savienībā, un ieinteresētajām personām ir maz iespēju līdzdarboties, veidojot Eiropas Komisijas priekšlikumu nākamajai daudzgadu finanšu shēmai, ko paredzēts publicēt 2018. gada 2. maijā;
44. atkārtoti uzsver, ka ekonomiskās attīstības un sociālās iekļaušanas mērķu īstenošanai ir vajadzīga integrēta un visaptveroša pieeja, ko var labāk īstenot, ieviešot programmas, kuras finansē no vairākiem fondiem vai no viena fonda, kam ir plaša un elastīga darbības joma. Tāpēc RK atzīst, ka svarīgi ir vairākfundu teritoriālās attīstības instrumenti, piemēram, vairākfundu darbības programmas, ITI un SVVA, un noraida jebkādus mēģinājumus ieviest prasību izmantot tikai viena fonda programmas;
45. tādēļ aicina turpināt ne tikai vienkāršot, bet arī saskaņot Kopīgo noteikumu regulu tā, lai atšķirības, trūkumi un dublēšanās fondu darbības noteikumos tiktu samazināti līdz minimumam un noteikumi būtu definēti vienkāršā un pārredzamā veidā, pieļaujot pietiekamu elastību pielāgotiem risinājumiem, kas jāizstrādā valsts, reģionālajā un vietējā līmenī, tostarp izvēršot “rezultātnoteiktu maksājumu” instrumentus, kā arī kopīgus rīcības plānus un vienkāršotas izmaksu iespējas; šajā saistībā aicina Eiropas Komisiju sniegt turpmākas norādes par vienkāršotu izmaksu iespēju izmantošanu visos līmeņos, nenosakot nekādus ierobežojumus un prasības attiecībā uz to minimālajām robežvērtībām;
46. atgādina par ESF nozīmīgo lomu konkrētai valstij adresētajos ieteikumos minēto pamatnostādņu īstenošanā tādās jomās kā nodarbinātība, izglītība un sociālā iekļaušana; aicina labāk saskaņot reformētu Eiropas pusgadu un kohēzijas politiku. Eiropas un valstu līmenī Eiropas pusgads būtu jāveido vēl demokrātiskāks, labāk jādefinē tā Eiropas pievienotā vērtība un saistība ar ES kompetenci, un tas vairāk jāorientē arī uz līdzatbildību. To varētu veicināt, pieņemot rīcības kodeksu, kas nosaka standartus attiecībā uz vietējo un reģionālo pašvaldību iesaistīšanu, kā arī izveidojot strukturālu dialogu par kohēzijas situāciju Eiropā, kurš būtu jāiekļauj Eiropas pusgada procesā;
47. tādēļ iebilst pret vienkāršu kohēzijas politikas pakārtošanu Eiropas pusgadam, jo tas apdraudētu tās statusu, kas nostiprināts Līgumos; tā vietā aicina, lai reģionālās un vietējās pašvaldības tiek strukturēti iesaistītas kā partneri Eiropas pusgada procesā; lai visā procesā tiek iekļauta teritoriāla analīze un, ja iespējams, tiek ieviesti teritoriāli specifiski ieteikumi;
48. saskaņā ar RK pieņemto atzinumu “Teritoriālās attīstības rādītāji – IKP” un atzinumu “Kohēzijas politikas nākotne pēc 2020. gada” iesaka apsvērt iespēju izmantot ne tikai IKP, bet arī citus rādītājus, kuros būtu ņemti vērā demogrāfiskie, sociālie un vides dati, piemēram, ES reģionu sociālā progresa indeksu.

Brišēlē, 2018. gada 22. martā

*Eiropas Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Karl-Heinz LAMBERTZ

⁽⁶⁾ COM(2018) 98 final, publicēts 2018. gada 14. februārī.